

[Ministeren for skatter og afgifter]

les i 4 lige store rater i september, oktober, november og december 1985.

Regeringen havde gerne set, og det skal der ikke være nogen tvivl om, at det ikke havde været nødvendigt med en bunden opsparing. Overenskomstsituationen og underskuddet på samhandelen med udlandet gjorde imidlertid indgrebet nødvendigt. Den bundne opsparing er som nævnt et led i en helhed. Det er derfor ikke rimeligt, som fremskridtspartiet gør det, at betragte den isoleret. Indgrebene i foråret må bedømmes samlet. De betalingsbalanceproblemer, som bl.a. var baggrunden for indgrebet, gør sig fortsat gældende. Dette taler afgørende imod at give adgang til en så væsentlig udvidelse af forbrugsmulighederne, som forslaget lægger op til.

Til bemærkningerne til forslaget vedrørende beskæftigelsen vil jeg gerne understrege, at der havde været større arbejdsløshed uden indgrebet i overenskomsterne i foråret.

På regeringens vegne skal jeg derfor meddele, at vi må tage afstand fra lovforslaget om at ophæve den bundne opsparing.

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet stemte imod den bundne opsparing, som opkræves hos borgerne i disse måneder. Ikke fordi vi var fremmede over for en tanke om, at der hos de mest velstående medborgere, dem, der har scoret gevinsterne på de seneste 3 års udvikling i form af større formueværdier og større profitter, kunne ske en forbrugsbegrænsning. Men socialdemokratiet fandt det forslag, regeringen og de radikale enedes om, urimeligt, og at det ville være ineffektivt – urimeligt, fordi det rammer de mennesker, der ikke i forvejen har lavet en stor fradragshamstring, rammer dem ensidigt og hårdt, og fordi vi derfor for nogle af dem vil få en inddragelse af indkomsten ud over egentlig ret lave indkomstgrænser i 1984 på 81 pct. De med de store rentefradrag, de med store afskrivninger på leasinganparter, de med andre former for skattemæssige nedskrivninger af indkomsten slipper fri, sådan som de desværre alt for ofte tidligere har gjort og vil gøre, indtil vi får vores skattereform i gang fra 1987.

Men som jeg sagde: regeringens bundne opsparing er også ineffektiv. Den penge- og

kreditpolitik, der i disse måneder føres, gør det muligt for enhver, der har lidt sikkerhed i ryggen, at gå hen i banken og låne til den bundne opsparing. Ja, det er faktisk et problem for folk at få lov til at afdrage deres gæld i bankerne, gæld, som de allerede har tegnet sig for, og det er, efter hvad jeg har erfaret, meget vanskeligt for velstående medborgere at slippe ud af deres bank uden at få et lån i nakken til finansiering af den bundne opsparing. Derfor har den bundne opsparing i den form, regeringen har valgt, og i den sammenhæng med den øvrige politik, som regeringen har fremført, først og fremmest to konsekvenser:

For det første skaber den mistillid og misfornøjelse i befolkningen, fordi den så klart ikke med nogen rimelig præcision opkræves hos de mennesker, der har haft de største gevinster i de senere år. Og for det andet skaber den en betydelig meradministration for at frembringe en meget, meget ringe netto-virkning på den samlede opsparing i samfundet, om overhovedet nogen. Derfor er socialdemokratiet lige så utilfreds med den bundne opsparing i den form, den er vedtaget i, som vi var, da den blev vedtaget i foråret.

Men så vil jeg sige til hr. Dohrmann, at der er jo ikke siden vedtagelsen sket noget jordskælv i sammensætningen af folketinget. Der er heller ikke kommet nogen tilkendegivelser, hverken fra regeringen eller fra det radikale støtteparti, om, at man vil drage konsekvensen af den kritik, andre har rettet imod det her, lave en anden udformning, lave en mere rimelig byrdefordeling, og tiden er vel også forpasset til det. Derfor er fremskridtspartiets forslag naturligvis et af de sædvanlige slag i luften. Det er en demonstrationspolitik, som socialdemokratiet ikke har så meget lyst til at medvirke i, men hr. Dohrmann har jo da givet os lejlighed til også fra denne talerstol at gentage den holdning, som vi hele tiden har haft til regeringens misfoster af en bunden opsparing.

Hagen Hagensen (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan ganske og helt henholde sig til, hvad skatteministeren har tilkendegivet her i dag, og vi afviser dermed fremskridtspartiets lovforslag.